

Rent nöje vid Mälarens stränder

Rollen som hamnvärd på Jungfruholmarna bjöd en av Götas medlemmar på en veckas välbehövlig paus från storstadslivet, samt upptäckten att våra holmar håller på att skaffa sig ett något säreget kändisskap bland semesterseglare.

I ett land där de marina turistmålen konkurrerar med midnattssol, tusen och åter tusen vilda skärgårdsöar och sju kustnära nationalparker, får man nog besinna sin relativa litenhet. En sak kan dock ingen ta ifrån Jungfruholmarna; vi har Mälarens bästa toaletter! Jag vågar hävda detta efter en veckas tjänstgöring som hamnvärd på våra klubbholmar i sommar. Förvånansvärt många av de besättningar som jag tog emot hoppade iland och såg sig lystet om efter vad de mindes som förra sommaren i särklass trevligaste toalettbesök. Vare sig vi vill det eller inte – vi håller på att bli berömda för våra toaletter.

Dessa utgör också en del av plikten som hamnkaptän. Det bästa man kan säga om uppdraget att skura toaletterna på Jungfruholmarna är att det med rätt mental inställning väcker lyckliga minnen från tonårens sommarjobb. I gengäld bor man storstilat, i blänkande modernitet och med glimrande utsikt över hamnen. Själva är vi en småbarnfamilj utan lantställe och med hemadress på en av Sveriges tyngst trafikerade gator. Ingen av oss vill byta blöjor i en 29-fotare från tidigt sjuttital och en julivecka i det nya huset

på Jungfruholmarna framstod som ett privilegium. I efterhand kan jag också rekommendera det varmt för alla i liknande situation. Barnen leker sorglöst längs bryggorna, arbetsuppgifterna är hanterbara, och det finns obegränsad tillgång på bad, grillkvällar och medelålders män som kan prata seglingsegenskaper och riggdetaljer.

Uppdraget består dels i att hålla efter våra omsjungna bekvämlighetsinrättningar, dels i att driva in avgifter från gästande båtar. Kanske är just detta med indrivningsuppdraget något som får medlemmar att tveka inför att bli hamnvärd om man, som jag, helst slipper all form av maktutövning. Med en nypa stringens och diplomati går jobbet dock galant. Ett par gånger i början av veckan var jag med om att båtar som legat några timmar vid bryggan, och alltså enligt strikt praxis ska betala sin dagavgift, att besättningen på dessa båtar då jag närmade mig började plocka förstulet med förtöjningsgodset och utnyttjade den tillfälliga förvirringen till att smita från dagavgiften. Det finns väldigt få värdiga metoder att hindra en båt från att lägga loss från en brygga, i alla fall som är förenliga med gott sjömanskap,

och vuxna människor på semester har höga trösklar mot att råka i fullskalig dispyt. Inte heller vill man vara den koleriske hamnkaptänen som står och ryter efter en flyende seglarfamilj. Alltså får udda vara jämnt.

Betänk dock att i stort sett alla gästande besättningar glatt halar fram sedlarna, ofta med en kommentar om hur prisvärt det är och hur mycket dyrare det är på de privata gästhamnarna i Stockholms skärgård och, som sagt, hur fina våra toaletter är. Om du fortfarande känner dig svag i rollen som indrivare så betänk ytterligare att klubben varje år lägger en försvarlig summa under sig just tack vare dessa tacksamma gäster, och att pengarna behövs för att driva stället på topp.

Behöver du repa ytterligare mod efter det så snegla på segelbåten med blå dekorrand som ligger förtöjd strax invid huset och minns att vår Långholmsintendent även är vår kassör, och att hon ser allt. Självt växte jag i takt med att dagarna gick till en omutbar och respekterad notarie med kvittensblock och myndig stil. Förblindad av min nyvunna auktoritet lyckades jag dessvärre knacka uppfordrande med kassaskrinet på minst tre båtar

med väl synliga Götaflaggor, inklusive en hedersmedlem.

Jungfruholmarna är i sanning en oas, ett stenkast från stadens kvalm, och det kommer an på oss att vårda den. Ett bra sätt att göra det är att iklä sig den tacksamma rollen som hamnvärd för en vecka, och sprida kunskap om våra klubbholmar till fler medlemmar. Inte minst för barnfamiljer är vistelsen, som sagt, en välkommet avbrott i vardagen. Ett nytt fenomen, som sätter de mest tålmodiga av oss på prov, är utvecklingen på andra sidan Jungfrusund. Verksamheten där håller på att växa till något som påminner om, eller vill påminna om, en sydeuropeisk marina, komplett med planlöst cirklande motorbåtar och enformig livemusik. Detta är väl dock tema för en annan text och deras mest öronbedövande jippon är trots allt begränsade till ett par tre helger per säsong.

Min slutsats efter denna vistelse blir; du Götamedlem, som längtar efter en veckas friskt liv vid vattnet, avkoppling med nya arbetsuppgifter och trevligt sällskap, boka en vecka på Jungfruholmarna och gör din arbetsplikt som hamnkaptän!

Per Runhammar